

MoDr, NOS Jazzgeschiedenis 389. Vibrafonist Milt Jackson, zijn instrument wordt ook vibes of vibraharp genoemd, deed voor Blue Note in NYC op 7 april 1952 een session met een kwintet. Op alt-saxofoon Lou Donaldson, verder het kwartet dat kwa instrumentatie de ritmesectie van de 1946 Dizzy Gillespie Band was, op bassist Percy Heath na ook dezelfde musici. Milt Jackson, John Lewis, de pianist, en Kenny Clarke-drums. Het eerste van de vijf gespeelde stukken, "Tahiti", sloot de vorige geschiedenisaflevering af, het tweede stuk, een ballad van Milt Jackson, werd aan zijn moeder opgedragen en heet bijgevolg "Lillie".

plaat 1 Milt Jackson Quintet: Lillie-alt.take (Milt Jackson)
2/5 - 3:19 - Blue Note 1509

"Lillie", dit was de alternatieve take. Zoals "Blueology" uit de kwartet-session van 18 september '51, zou het volgende Jackson-stuk ook een blijvertje worden. "Bags! groove".

zelfde Milt Jackson Quintet: Bags! groove (Milt Jackson)
1/4 - 3:08 - idem

"Bags! groove". Van 'Bags' -wallen onder de ogen, de bijnaam van Milt Jackson, en 'groove', wat komt van de groef in de grammofoonplaat. Dat werd 'in the groove' zijn in de jaren dertig, zeg maar 'in de juiste sfeer' voor iets verkeren, bij voorkeur jazz. ~~Maar~~ Dat verschoof naar 'groove': stijl, manier van doen ook, Maar 'groovy' betekende 'OK'. Dit is Bob Haggart's "What's new".

zelfde Milt Jackson Quintet: What's new (Bob Haggart)
1/3 - 3:14 - idem

"What's new". Tenslotte weer een stuk van Milt Jackson, snelle Bebop die toen al bijna wat ouderwets was. Zo niet de titel: "On the scene".

zelfde Milt Jackson Quintet: On the scene (Milt Jackson)
1/5 - 2:46 - idem

"On the scene", laatste stuk bij de Blue Note-session in NYC door het Milt Jackson Quintet, 7 april 1952. Lou Donaldson-alt-saxofoon Milt Jackson-vibrafoon, John Lewis-piano, Percy Heath-bas, Kenny Clarke-drums.

Ergens diezelfde maand deed het kwartet een session voor zo'n ééndagsvlieg-platenmaatschappijtje uit die tijd: Hi-Lo Records. Vandaar dat de juiste dag ook niet bekend is. Vooral het eerste stuk zou ~~de~~ het kwartet wereldwijde bekendheid geven na '52: "Softly as in a morning sunrise".

plaat 2 Milt Jackson Quartet: Softly as in a morning sunrise (S.Romburg)
1/1 - 3:27 - Monkey Records MY 40.006

"Softly as in a morning sunrise" van Sigmund Romburg. En dit is van Buddy Arnold "Love me pretty baby".

zelfde Milt Jackson Quartet: Love me, pretty baby (Buddy Arnold)
1/2 - 3:37 - idem

"Love me, pretty baby" werd gevolgd door een stukje van iemand waarvan ik de voornaam niet kon vinden, hij heet Bond en hij maakte "Heart and soul".

zelfde Milt Jackson Quartet: Heart and soul (Bond)
2/1 - 2:31 - idem

"Heart and soul". Bij deze session was alleen het laatste stuk van Milt Jackson - ook uit de keuze van zo'n eerste stuk als "Softly as in a morning sunrise" ^{nog} proef ik al de hand van John Lewis bij deze session met Jackson ^{nog} als leider. Dat stuk van hem: "True blues".

zelfde Milt Jackson Quartet: True blues (Milt Jackson)
2/2 - 3:02 - idem

^{True blues} Het Milt Jackson Quartet voor Hi-Lo Records in NYC, ergens in april 1952. Milt Jackson-vibrafoon, John Lewis-piano, Percy Heath-bas, Kenny Clarke-drums. De vier zouden hun eerste session voor Prestige doen op 22 december, toen voor het eerst onder de naam die het kwartet nog steeds voert, 36 jaar later; Modern Jazz Quartet.

plaat 3 Modern Jazz Quartet: All the things you are (Jerome Kern)
1/1 - 3:14 - Prestige LP 7059

"All the things you are" van Jerome Kern, gearrangeerd door pianist John Lewis voor het Modern Jazz Quartet. Opname voor Prestige in NYC, 22 december 1952, met Milt Jackson-vibrafoon, Percy Heath-bas, Kenny Clarke-drums. Volgende keer om te beginnen de andere stukken uit deze session, dit was NDS Jazzgeschiedenis 389, MdR.

0 0 0 0 0

NA 166 426

32:02

Opn. 03.03.52